

[Ministeren for kulturelle anliggender]

biograflovens § 11 har den endelige afgørelse med hensyn til anvendelsen af de midler, der er bevilget til filminstituttet. Den til enhver tid siddende minister har ingen mulighed for at ændre filminstituttets afgørelse, ej heller når det er truffet med så spinkelt et flertal som i denne sag med 3 stemmer mod 2.

Må jeg yderligere sige, at jeg ganske vil lægge afstand mellem mig og hr. Thorsens filmprojekt. Jeg vil også gerne sige, at jeg mener ikke, Jesuskikkelsen ikke skal kunne behandles filmisk. Det er sket mange gange. Jeg hører til dem, der beklager, at Carl Th. Dreyer, der var anerkendt som en stor og international filmkunstner, aldrig fik de bevillinger, så han kunne lave sin Jesusfilm. Det er nok muligt, at den også ville have været kontroversiel, men projektet havde en klart seriøs og kunstnerisk holdning. Forskellen mellem Carl Th. Dreyers Jesusfilm og det foreliggende projekt er, at hr. Thorsen ikke på noget tidspunkt har givet udtryk for, at han tager sit projekt alvorligt. Nøgenhappenings, erklæringer om sin og Jesus' amoralskhed, ideer om at lade en i øvrigt dygtig charterselskabsdirektør spille Jesus og en række andre tildragelser — tillige med hr. Thorsens kunstneriske baggrund, hvor hans opnåede resultater er så få og små — kan ikke give befolkningen eller andre grund til at tro, at hr. Thorsen tager sit filmprojekt alvorligt.

Det er efter min opfattelse nærmest absurd at tro, at der er tale om en seriøs intention, når det er Jens Jørgen Thorsen, der skal skabe filmen. For ham synes provokationen at være hovedformålet.

I besvarelse af fru Eva Rothenborgs spørgsmål kan jeg derfor sige, at jeg agter at tage initiativ til en revision af filmloven. Men samtidig vil jeg sige, at det kræver en nøje overvejelse, eventuelt udvalgsbehandling, at finde frem til, hvordan loven skal ændres. En dårlig sag bør ikke ødelægge de muligheder, der findes i dansk kunstlovgivning, ikke ødelægge de muligheder, der findes for inden for den skabende kunst, i kunstformidlingen på skoler, højskoler, i filmklubber, professionelt eller i amatøræssig forstand, at støtte værdifulde initiativer, som naturligvis kan være af mere eller mindre kontroversiel karakter, men som inden for

vore rammer, inden for samfundet, er med til at sætte spørgsmålstegn ved de givne normer, som er med til at udvikle samfundet. Det er det, der er kulturlovenes hensigt her i landet; det er det, der er med til at skabe fornyelsen i kunsten og i samværsformerne. Det er en vældig balanceakt at finde, hvilke veje man skal gå. Der findes ingen nemme eller bekvemme løsninger.

Jeg håber, jeg med det, jeg har sagt her om at tage filmloven op til revision, klart har givet udtryk for min stilling til den øjeblikkelige sag, men også for min principielle holdning i forhold til den kunstneriske frihed, der findes, selv om jeg — ganske simpelt af tidsmæssige grunde — ikke kan sige, hvordan revisionen skal finde sted.

Eva Rothenborg (FP):

Jeg vil gerne have lov til at udtrykke både min lettelse og min taknemmelighed over, at kulturministeren vil tage initiativ til at få ændret filmloven. Jeg er fuldstændig klar over, at det bliver en vanskelig opgave. Jeg er også klar over, at loven må blive genstand for et meget omhyggeligt udvalgsarbejde, og at det selvfølgelig ikke skal gå ud over andre projekter af kunstnerisk værdi, som kan bidrage til at øge Danmarks ry som kunstnation.

Men foreløbig vil jeg se frem til, at kulturministeren kommer med sit initiativ.

Poulsaard (FP):

Alle, der sidder i dette høje ting, bliver i disse dage bestormet med henvendelser, telefonopringninger, breve: hjælp os! Det er et skrig fra et folk i nød: hjælp os!

Folketinget har bragt sig i den fuldstændig vanvittige situation, at 3 af den såkaldte avancerede kunstgarde efter at have givet denne provokatør disse 900.000 kr. bare smider tøjlerne; så kan folketinget stå med smerten. Vi er sat herind for at lave retfærdige love, vi skal værne om friheden, men det er misforstået frihed, at 3 mennesker kan få lov til at trampe på et stort flertals etiske og moralske følelser. Det er en frihed i tøjlesløshed, og det er i en nation, der er i dybt forfald, at den slags ting kan foregå.

Der var ingen nem løsning, sagde ministeren. Det er muligt, ministeren har ret, men der var den løsning, at vi kunne tage og ophæve den vanvittige lov, så kunsten